

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu ujawnionego w toku przewodu sądowego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

I. J. (1) był użytkownikiem portalu aukcyjnego Allegro.pl. (...) początku 2013 r. prowadził firmę (...) i w związku z jej działalnością założył konto na portalu aukcyjnym w celu sprzedaży przez Internet chemii gospodarczej oraz kawy. Po okresie około tygodnia portal aukcyjny Allegro.pl z bliżej nieokreślonych przyczyn zablokował konto I. J. (1). W związku z blokadą konta oraz chęcią prowadzenia dalszej sprzedaży towarów za pośrednictwem sieci Internet I. J. (1) w maju 2013 r. poprosił J. K. (1) o możliwość korzystania z jego konta na portalu aukcyjnym Allegro.pl o nicku „jadomis”, w zamian za 10-15 % udziały w zyskach ze sprzedaży kawy, na co J. K. (1) wyraził zgodę. Jako dane kontaktowe podane zostały dane adresowe i e-mail J. K. (1), chciał on bowiem zachować w ten sposób kontrolę nad kontem, jedynie numer (...) należał do I. J. (1). Oskarżony posługiwał się również numerem (...). Pieniądze za zakupy na aukcji były wpłacane na konto bankowe J. K. (1) o numerze rachunku (...) w V. Bank (...), po czym J. K. (1) przelewał całość środków z aukcji na konto bankowe I. J. (1) o numerze (...) również w V. Bank (...), albo osobiście wypłacał mu pieniądze z bankomatu.

Początkowo przez okres 2-3 tygodni I. J. (1) wywiązywał się ze wszystkich umów zawartych za pośrednictwem portalu z konta należącego do J. K. (1). Po tym okresie do J. K. (1) zaczęły napływać informacje o braku otrzymania zamówionego towaru pomimo uiszczenia opłaty. Następnie na początku czerwca konto zostało zablokowane przez portal Allegro.pl z uwagi na napływające skargi. I. J. (1), kontaktując się z zamawiającymi podawał dane J. K. (2) i również te dane podawał jako nadawcy przesyłki.

I. J. (1) za pośrednictwem konta należącego do J. K. (1) o nicku „jadomis” wystawiał różne gatunki kawy (...) na różnych aukcjach.

I. B. i K. B. w dniu 30 maja 2013r. zakupili 4 kilogramy kawy (...), za którą zapłacili 215 złotych wraz z kosztami przesyłki na aukcji o numerze (...).

A. Kantora w dniu 31 maja 2013 r. zakupił 2 kawy kilogramy na aukcji o numerze (...), za którą zapłacił 113 złotych wraz z kosztami przesyłki.

M. K. w dniu 1 czerwca 2013 r. zakupiła na aukcji o numerze (...) 6 kilogramów kawy (...), za którą zapłaciła 251 złotych wraz z kosztami przesyłki.

K. G. w dniu 1 czerwca 2013 r. zakupił na aukcji o numerze (...) - 6 kilogramów kawy (...), za którą zapłacił 249 zł wraz z kosztami przesyłki.

A. F. w dniu 1 czerwca 2013 r. zakupił na aukcji o numerze (...) - 6 kilogramów kawy (...), za którą zapłacił 315 złotych wraz z kosztami przesyłki.

K. S. w dniu 2 czerwca 2013 r. zakupiła na aukcjach o numerach (...), (...), (...) łącznie 3 kilogramy kawy (...), (...), (...), za którą zapłaciła łącznie 146 zł wraz z kosztami przesyłki.

M. G. (1) w dniu 2 czerwca 2013 r. zakupił na aukcji o numerze (...) - 6 kilogramów kawy (...), za którą zapłacił 249 złotych wraz z kosztami przesyłki.

K. A. w dniu 3 czerwca 2013 r. zakupił na aukcji o numerze (...) - 2 kilogramy kawy (...), za którą zapłacił 113 złotych wraz z kosztami przesyłki.

M. G. (2) w dniu 5 czerwca 2013 r. zakupił na aukcji o numerze (...) - 1 kilogram kawy (...), za którą zapłacił 62 złote wraz z kosztami przesyłki.

P. D. w dniu 5 czerwca 2013r. zakupił łącznie 3 kilogramy kawy (...), (...), (...) na aukcjach o numerach (...), (...), (...), za którą zapłacił 131 złotych wraz z kosztami przesyłki.

Żadna z tych osób zamówionego towaru nie otrzymała albowiem I. J. (1) go nie wysłał ani nie zwrócił pokrzywdzonym wpłaconych pieniędzy.

W ramach programu ochrony kupujących Allegro.pl zwróciło wszystkim pokrzywdzonym za wyjątkiem M. G. i A. F., którzy nie skorzystali z tego programu, uiszczone przez nich kwoty.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: częściowo wyjaśnieniach oskarżonego I. J. (1) (k. 713-714, k. 602-604), zeznaniach świadków: K. A. (k. 757-758, k. 82-82v), M. K. (k. 785, 2-2v), K. S. (k. 785-786, k. 156-156v), J. K. (1) (k. 827-830, k. 67, k. 133v-134, k. 185, k. 286v-287, k. 511v-512), M. G. (k. 830-831, 37-37v), A. F. (k. 914, k. 385-386), I. B. (k. 966v, k. 202v, k. 224), K. B. (k. 967, k. 226v), P. D. (k. 1007-1008, k. 488-488v), M. G. (1) (k. 1008-1010, k. 411v), K. G. (k. 57-58v), A. Kantora (k. 20v-21 akt II Ko 68/15, k. 434) oraz dołączonych do akt sprawy i ujawnionych w toku rozprawy dokumentów: ogłoszeń Allegro wraz z korespondencją mailową (k. 5-12, k. 29-32, k. 50-53, k. 63-65, k. 73-75, k. 85-91, k. 135-136, 144-151, k. 197-198, k. 216, k. 389-391, k. 413-430, k. 435-436, k. 492-493, k. 495, k. 513-522, k. 909-910), potwierdzeniach przelewów (k. 13, k. 33, k. 49, k. 62, k. 206-207, k. 392, k. 437, k. 494), listy osób zamawiających kawę (k. 186-187), potwierdzeń operacji między kontem oskarżonego i J. K. (k. 70, k. 72, k. 76-77, k. 188-190, k. 409-410), informacji z Allegro (k. 17-20, k. 43-46, k. 96-106, k. 161-169, k. 363-370, k. 403-405, k. 447-456, k. 506-508), odpowiedzi z (...) Centertel (k. 115), odpowiedzi z banku wraz z historią logowań (k. 117-129), historii rachunku (k. 130-132), odpowiedzi z (...) S.A. (k. 140, k. 173, k. 291, k. 373, k. 525), odpowiedzi z K-EX (k. 180 -182), wydruku ze strony Allegro z komentarzami (k. 209-214, k. 441-442), informacji z portalu Wirtualna Polska (k. 228-264, k. 473-478), danych transmisyjnych od P4 (k. 267 – 282, k. 311-359), odpowiedzi z (...) (k. 301), informacji z (...) S.A. (k. 472), odpowiedzi z banku (...) wraz z płytą CD (k. 529 – 530), odpowiedzi z banku wraz z historią rachunku (k. 588-589), kserokopii wyroku (k. 598-599), kserokopiach aktu oskarżenia (k. 609-624, k. 626-632), dokumentach dotyczących zamówień zawarte na płycie CD (k. 895).

I. J. (1) ma 31 lat, jest bezdzietnym kawalerem. Ma wykształcenie średnie, z zawodu jest sprzedawcą. Przed osadzeniem w Areszcie Śledczym osiągał dochód miesięczny w wysokości około 2 tys zł. Był wcześniej karany, w tym wielokrotnie za przestępstwa oszustwa. Nie był leczony psychiatrycznie ani odwykowo.

(dane osobopoznawcze k. 713, karta karna k. 606-607, k. 995-997, k.1168-1171, informacja z US k. 1097-1098 i k. 1116-1117, k. 1157-1167).

I. J. (1) przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że nie miał zamiaru nikogo oszukać. Wskazał, że od początku 2013 r. prowadził firmę (...) i w związku z tą działalnością założył konto na portalu Allegro, gdzie miał sprzedawać za pośrednictwem sieci Internet kawę oraz chemię gospodarczą. Wskazał, że początkowo sprzedaż szła prawidłowo jednak Allegro zablokowało mu konto z uwagi na konieczność przeprowadzenia dodatkowej weryfikacji danych użytkownika i w momencie zablokowania konta, zablokowane zostało również subkonto PayU. Wskazał, że próbował wyjaśnić kwestię zablokowanego konta z Allegro jednak bezskutecznie, nadto nie mógł wysłać zamówionej kawy bowiem fizycznie nie otrzymał pieniędzy z uwagi na blokadę subkonta. Wskazał, że gdy Allegro blokuje konto, blokuje także aukcje sprzedażowe, a tym samym nie pozwala wycofać uprzednio złożonych zamówień. Wskazał, że nie mógł sobie pozwolić na zaprzestanie działalności dlatego prosił znajomych o możliwość korzystania z ich kont do sprzedaży kawy, zaś jednym z tych znajomych był J. K. (1). Wskazał, że po miesiącu korzystania z konta J. K. (1), jego konto również zostało zablokowane z uwagi na dodatkową weryfikację danych użytkownika. Wskazał, że łącznie korzystał z 6 kont należących do znajomych. Wskazał, że jego problemy z Allegro mogły wynikać z konkurencyjnych cen w jakich sprzedawał kawę. Wyjaśnił, że obecnie przebywa w Areszcie Śledczym i z tego względu nie ma możliwości dokonywania dalszych spłat poszkodowanych osób. Wskazał, że obecnie jest w konflikcie z J. K. (1), jednak nie starał się zrzucić na J. K. (1) winy czy odpowiedzialności, zaś to on sam jest odpowiedzialny za to co się wydarzyło. Wyjaśnił, że on nikogo nie oszukał, a jedynie sam stał się ofiarą właścicieli portalu Allegro (k. 603-604).

W toku rozprawy głównej I. J. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień. Potwierdził wyjaśnienia złożone w toku postępowania przygotowawczego (713-714).

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Wyjaśnienia oskarżonego wespół z pozostałymi dowodami ujawnionymi na rozprawie Sąd ocenił w oparciu o reguły art. 7 k.p.k., zgodnie, z którymi Sąd ocenia dowody swobodnie, z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania, jak i wskazań wiedzy oraz doświadczenia życiowego.

W pierwszej kolejności wskazał, że nie było w sprawie spornym, że oskarżony wystawiał na aukcji internetowej Allegro kawę na sprzedaż, korzystając przy tym z konta J. K. (1), przy czym z umów I. B. i K. B., A. Kantorem, M. K., K. G., A. F., K. S., M. G. (1), K. A., M. G. (2), P. D. nie wywiązał się, nie zwrócił im także kwot uiszczonych za zamówiony towar. W tym zakresie Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego, który przed Sądem przyznał się do zarzucanego mu czynu za wiarygodne. Znajdują one bowiem potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, w tym zeznaniach pokrzywdzonych oraz J. K. (2) i A. B., a nadto z informacji uzyskanych od Allegro, w tym Regulaminu korzystania z serwisu.

Sąd nie dał natomiast wiary wyjaśnieniom oskarżonego złożonym w postępowaniu przygotowawczym, w tym w zakresie, w jakim nie przyznał się do zarzucanego mu czynu i wskazał, że wraz z blokadą konta Allegro również środki z PayU zostały zablokowane, w związku z czym fizycznie nie otrzymał on wpłaconych pieniędzy, w konsekwencji nie mógł wysłać zamówionego towaru do kupujących oraz że miał zamiar wywiązać się ze wszystkich zawartych umów. Wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie stoją w jaskrawej sprzeczności z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym, w szczególności z zeznaniami J. K. (1), regulaminem z Allegro (k. 860-879) i potwierdzeniami operacji między kontem oskarżonego i J. K. (k. 70, k. 72, k. 76-77, k. 188-190, k. 409-410). Z informacji uzyskanej od Grupy (...) wprost bowiem wynikało, że po blokadzie konta „jadomis” środki z PayU nie zostały zablokowane. Ponadto jak wynikało z punktu 8.5 Regulaminu w przypadku zawieszenia konta użytkownik ma dostęp do funkcji pozwalających uregulować należności wobec Grupy (...) i sfinalizować zawarte przez zawieszeniem konta umowy. Ponadto wraz z zawieszeniem konta wszystkie transakcje, w których użytkownik wystawił towary, zostają usunięte. W ocenie Sądu, wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie stanowiły jedynie przyjętą na użytek postępowania karnego linię obrony, mającą na celu uniknięcie odpowiedzialności karnej. Poza tym przed Sądem oskarżony przyznał się do zarzucanego mu czynu.

Sąd uznał za w pełni wiarygodne zeznania świadka J. K. (1) albowiem są spójne, logiczne i wespół z pozostałym uznanym za wiarygodny materiałem dowodowym pozwalają na ustalenie spójnego stanu faktycznego. Świadek szczegółowo opisał okoliczności w jakich I. J. (1) zaczął korzystać z jego konta na portalu Allegro, niewywiązywania się z umów zawartych za pośrednictwem jego konta przez I. J. (1), kontaktu z pokrzywdzonymi, którzy nie otrzymali zamówionego towaru i transferu środków ze sprzedaży pomiędzy nim a I. J. (1). Powyższe okoliczności znajdują pełne potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym w szczególności w potwierdzeniach operacji między kontem oskarżonego i J. K., korespondencji mailowej świadka z pokrzywdzonymi, zeznaniach pokrzywdzonych, a także w wyjaśnieniach samego oskarżonego złożonych przed Sądem, w których przyznał się do zarzucanego czynu. Pomimo, że do konta o nicku jadamis przypisane były dane adresowe i numer konta J. K. (1), a nie I. J. (1), który w rzeczywistości miał zajmować się aukcjami, żadne okoliczności niniejszej sprawy nie wskazują na fakt, że to w rzeczywistości J. K. (1) wystawiał w swoim imieniu na aukcjach kawę. Poza tym podany w aukcjach numer telefonu należał do I. J. (1) dzięki czemu z oskarżonym mogli osobiście kontaktować się pokrzywdzeni. Okoliczność ta została potwierdzona przez samego oskarżonego.

Sąd obdarzył walorem wiarygodności zeznania pokrzywdzonych: K. A., M. K., K. S., M. G., A. F., I. B., K. B., P. D., M. G. (1), K. G., A. Kantora albowiem zeznania tych świadków są spójne, logiczne i pozwalają na ustalenie spójnego stanu faktycznego. Świadczy Ci szczegółowo opisał okoliczności, w jakich doszło do zawarcia umowy sprzedaży kawy, dokonanych płatnościach, niewysłania im kawy oraz późniejszego zwrotu pieniędzy przez Allegro.pl, zaś w przypadku M. G. i A. F. braku naprawienia szkody. Z. tych osób są zbieżne co do sposobu działania oskarżonego

i niewywiązania się z zawartych umów. Powyższe okoliczności znajdują ponadto pełne potwierdzenie w zebranych materiale dowodowym, w szczególności w zeznaniach świadka J. K. (1), korespondencji mailowej, ogłoszeniach z Allegro, regulaminie Allegro, potwierdzeniach przelewu, a także w wyjaśnieniach samego oskarżonego. Nadto jak wynika z dokumentów dotyczących zamówień praktyką oskarżonego było nieterminowe i nierzetelne wywiązywanie się ze zobowiązań. Oskarżony nagminnie dostawał zapytania dotyczące opóźnień. Warto również podkreślić, że świadkowie Ci były osobami obcymi dla oskarżonego, a w sprawie nie ujawniły się okoliczności, które nakazywałyby przypuszczać, że bezpodstawnie go obciążają.

Sąd dał także wiarę zeznaniom świadków P. S. i A. Z. świadków są spójne, logicznie i uzupełniają się wzajemnie. Z uwagi na fakt, iż świadkowie ci nie mieli wiedzy dotyczącej użytkowania przez I. J. (1) konta należącego do J. K. (1) oraz niewysłania towaru zamówionego za pośrednictwem w/w konta, a odwołują się jedynie do własnej relacji z oskarżonym Sąd uznał je za przydatne do ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie, jako uzupełniające w stosunku do pozostałego uznanego za wiarygodny materiału dowodowego. Oskarżony korzystał bowiem również z konta należącego do A. B., które na skutek jego użytkowania również zostało zablokowane. W odniesieniu do P. S., I. J. (1) korzystał również z jego pomocy, a mianowicie z jego numeru telefonu, który również podawał w aukcjach internetowych. Świadek ten potwierdził sposób działania oskarżonego, a mianowicie to, że korzystał on z portalu Allegro, na którym sprzedawał różne towary, w tym kawę i nie wywiązywał się ze złożonych zamówień, co skutkowało tym, że oskarżony miał sprawy w całej Polsce. Z. świadka w tym zakresie znajdują odzwierciedlenie zarówno w karcie karnej oskarżonego jak i kserokopiach aktów oskarżenia. Taki mechanizm działania przedstawiła również świadek A. B..

Sąd nie oparł się na zeznaniach świadka I. J. (2) z uwagi na to, że świadek skorzystał z prawa do odmowy złożenia zeznań.

Również wymienione wyżej dowody dokumentarne były w ocenie Sądu w pełni wiarygodne. Znane i udokumentowane było źródło powołanych dokumentów pochodzących w części od organów państwowych i wytworzonych zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami prawa. Stanowiły one potwierdzenie i zobrazowanie opisywanych przez świadków okoliczności. Ponadto żaden z uczestników postępowania nie zgłaszał zastrzeżeń, co do prawdziwości lub rzetelności analizowanych dowodów i z tych względów Sąd dał im wiarę w całości.

Oskarżony I. J. (1) stanął pod zarzutem tego, że w okresie od 30 maja do 5 czerwca 2013 r. w W. przy ulicy (...), posługując się kontem internetowym o nazwie „jadomis” i kontem bankowym, należącym do J. K. (1), na aukcjach portalu internetowego (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w kwocie 1844 złotych doprowadził 10 osób do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez wprowadzenie ich w błąd co do wywiązania się w umowy sprzedaży kawy, za którą pobierał pieniądze, a której nigdy nie otrzymali **tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.**

Występku z art. 286 § 1 k.k. dopuszcza się ten, kto w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd (...).

Jest to przestępstwo materialne, którego skutkiem jest niekorzystne rozporządzenie mieniem. Nadmienić należy, iż do skutku nie należy osiągnięcie korzyści majątkowej z niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Ustawa wymaga, aby zachowanie sprawcy było ukierunkowane na określony cel, którym w przypadku oszustwa jest osiągnięcie korzyści majątkowej. Sprawca nie tylko musi chcieć uzyskać korzyść majątkową, lecz musi chcieć w tym celu użyć określonego działania lub zaniechania. Dla przyjęcia zamiaru konieczne jest ustalenie, że sprawca miał świadomość przekazywania osobie rozporządzającej mieniem nieprawdziwych informacji i działania w celu doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem dla osiągnięcia korzyści majątkowej („Kodeks karny – część szczególna”, t. III, s. 155).

„Wprowadzenie w błąd” oznacza, że sprawca swoimi podstępными zabiegami doprowadza inną osobę lub instytucję do mylnego wyobrażenia o rzeczywistym stanie rzeczy – pokrzywdzony wyobraża sobie rzeczywisty stan rzeczy takim, jakim przedstawia mu go sprawca, podczas gdy rzeczywistość jest całkowicie lub w istotnym stopniu inna. Wskazać także należy, że zgodnie z przyjętą linią orzecznictwa, elementy przedmiotowe oszustwa muszą mieścić się w

świadomości sprawcy i muszą być objęte jego wolą – oszustwo może być przestępstwem popełnionym tylko umyślnie z zamiarem bezpośrednim, kierunkowym, obejmującym cel i sposób działania (wyrok SN z dn.16.01.1980, V KRN 317/79, OSNPG 1980, Nr 6).

Przechodząc zatem do realiów niniejszej sprawy należy stwierdzić, że nie ma wątpliwości, że oskarżony działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci uzyskania środków finansowych wpłaconych przez pokrzywdzonych w zamian za zakupioną kawę. Oskarżony poprosił bowiem J. K. (1) o możliwość korzystania z jego konta na portalu Allegro.pl, następnie wystawił na sprzedaż kawę, otrzymywał od J. K. (2) pieniądze wpłacane przez pokrzywdzonych za zamówioną kawę, lecz zamówienia nie realizował. W ten sposób wprowadził K. A., M. K., K. S., M. G., A. F., I. B., K. B., P. D., M. G. (1), K. G. i A. Kantora w błąd odnośnie zamiaru wywiązania się z przyjętego na siebie zobowiązania – wysłania kupującym sprzedanej kawy. Dokonanie przez pokrzywdzonych przelewu ceny sprzedaży bez wątplenia stanowiło dla nich niekorzystne rozporządzenie mieniem, gdyż ani zamówionej kawy nie otrzymali ani zwrotu pieniędzy od oskarżonego.

Na tle zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego nie budzi wątpliwości Sądu, że oskarżony w chwili zawarcia umowy sprzedaży nie miał zamiaru wysłać pokrzywdzonym kawy ani zwrócić pieniędzy. Oskarżony wyjaśniał wprawdzie, że chciał wysłać wszystkim kupującym kawę lub zwrócić pieniądze, czego jednak nie mógł uczynić z uwagi na blokadę subkonta PayU przez Allegro. Jednakże w/w zakresie Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego za niewiarygodne albowiem stoją w jaskrawej sprzeczności z informacją uzyskaną z Allegro.pl (k. 860), iż system płatności PayU nie został zablokowany, skutkiem czego na konto bankowe przypisane do konta „jadomis” wpłynęły wszystkie wpłacone przez pokrzywdzonych środki. Nadto ze zgromadzonego materiału dowodowego jednoznacznie wynikało, że wszystkie kwoty wpłacane przez kupujących zostały zaksięgowane na koncie bankowym należącym do J. K. (1), a przypisanym do jego konta na Allegro.pl, a ten następnie przekazał wszystkie środki na konto należące do I. J. (1). O braku zamiaru wywiązania się z umów świadczy również fakt, że oskarżony początkowo, telefonicznie zapewniał wszystkich pokrzywdzonych, że wyśle im zamówioną kawę, prosząc wówczas o cierpliwość z uwagi na problemy z dostawcą, a w rzeczywistości działał na zwłokę i pomimo otrzymania pieniędzy nie wysłał zamówionej kawy, ani nie zwrócił wpłaconych środków, a nadto zaprzestał odbierania telefonów od pokrzywdzonych. Powyższe zachowanie oskarżonego, w sposób jednoznaczny w ocenie Sądu świadczy, że oskarżonemu od początku towarzyszył zamiar nie wywiązania się z przyjętego na siebie zobowiązania.

I. J. (1) chciał doprowadzić K. A., M. K., K. S., M. G., A. F., I. B., K. B., P. D., M. G. (1), K. G., A. Kantora do niekorzystnego rozporządzenia mieniem i w tym celu wprowadził ich w błąd odnośnie zamiaru wywiązania się z zobowiązania. Wprowadzenie pokrzywdzonych w błąd było środkiem do zrealizowania przestępnego celu w postaci doprowadzenia pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. I. J. (1) zapewniał pokrzywdzonych, że wyśle im zamówioną kawę, podczas gdy w rzeczywistości nie miał zamiaru tego uczynić.

Oskarżony niewątpliwie zachowaniem swym wypełnił znamiona przestępstwa z art. 286 § 1 k.k.

Jednocześnie oskarżony działał w warunkach art. 12 k.k., który stanowi, że dwa lub więcej zachowań, podjętych w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, uważa się za jeden czyn zabroniony.

Oskarżony działał bowiem na przestrzeni krótkiego odcinka czasowego od 30 maja do 5 czerwca 2013 r., z góry powziętym zamiarem doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem osób, które kupiły kawę na oferowanych przez niego aukcjach.

Kwalifikując zachowanie oskarżonego jako czynu wyczerpującego dyspozycję art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. Sąd wymierzył mu karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności.

Wymierzając oskarżonemu karę, Sąd miał na względzie dyrektywy wymiaru kary z art. 53 § 1 i 2 k.k. Przepis ten stanowi, iż Sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie

kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Wymierzając karę, sąd uwzględni w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, popełnienie przestępstwa wspólnie z nieletnim, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także zachowanie się pokrzywdzonego.

Stopień winy oskarżonego Sąd uznał za znaczny. Przestępstwo, którego dopuścił się oskarżony należy do kategorii przestępstw umyślnych. W momencie dokonania czynu zabronionego oskarżony miał niczym niezakłóconą możliwość podjęcia innej decyzji i zachowania się w sposób zgodny z prawem. Był osobą poczytalną, dorosłą z pewnym już doświadczeniem życiowym- miał pełną świadomość konieczności poszanowania porządku prawnego, do czego się jednak nie zastosował. W sposób przemyślany podejmował wobec pokrzywdzonych oszukańcze zabiegi mające na celu doprowadzenie ich do zapłaty za kawę, która nigdy nie miała im zostać wysłana.

Z uwagi na postać zamiaru, rodzaj naruszonego dobra i motywację sprawcy Sąd uznał, że również stopień społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego należy uznać za znaczny. Przestępcze działanie oskarżonego zostało skierowane przeciwko dobru chronionemu prawem, jakim jest mienie, które zasługuje na szczególną ochronę obok życia i zdrowia ludzkiego. Za taką oceną stopnia społecznej szkodliwości przemawiało również działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Należy podkreślić, iż dokonywanie oszustw w obrocie gospodarczym, na portalach aukcyjnych, z całą pewnością zwiększa ryzyko dokonywania zakupów przez Internet i naraża portale aukcyjne i uczciwych klientów na ryzyko poniesienia strat finansowych.

Niemniej jednak jako okoliczność łagodzącą Sąd uwzględnił przyznanie się oskarżonego do popełnienia zarzucanego mu czynu na etapie postępowania przed Sądem oraz stosunkowo niedużą wysokość wyrządzonej poszczególnym pokrzywdzonym szkody.

Jako okoliczność obciążającą Sąd potraktował uprzednią karalność oskarżonego oraz ilość osób pokrzywdzonych.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd uznał, że wobec oskarżonego nie można zastosować dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia kary pozbawienia wolności. Częstotliwość z jaką oskarżony popełnia kolejne przestępstwa nie dają gwarancji, iż oskarżony przebywając na wolności nie będzie kontynuował swojego negatywnego postępowania. Dlatego Sąd zdecydował, że tylko bezwzględna kara pozbawienia wolności będzie adekwatną dla stopnia winy oskarżonego i może wpłynąć na oskarżonego w sposób wychowawczy. Sąd kierował się również potrzebą kształtowania społecznej świadomości prawnej społeczeństwa, mającej na celu utwierdzenie prawidłowych postaw wobec prawa oraz zaspokojenie społecznego poczucia sprawiedliwości. Podkreślić w tym miejscu należy, iż bezpieczeństwo obrotu cywilnoprawnego w poważnym stopniu zależy od właściwej reakcji prawnokarnej na przestępstwa przeciwko mieniu, w tym z art. 286 § 1 k.k. Wymierzona kara stanowi wyraz zdecydowanego braku społecznej akceptacji dla zachowań nieuczciwych kontrahentów, którzy powodują szkody w majątku innych osób. Taka kara w ocenie Sądu jest najbardziej sprawiedliwa biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy i właściwości oraz warunki osobiste sprawcy.

W ocenie Sądu, w stosunku do oskarżonego nie zachodzi pozytywna prognoza kryminologiczna, pozwalająca na przyjęcie, że pomimo niewykonania orzeczonej wobec niego kary nie popełni on ponownie przestępstwa. Do powyższego wniosku prowadzi, przede wszystkim, analiza karty karnej oskarżonego, a mianowicie jego uprzednia dwunastokrotna karalność. Nadto, po popełnieniu przypisanego mu w niniejszym postępowaniu przestępstwa, był jeszcze jedenastokrotnie karany, w tym ośmiokrotnie za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k., a więc takie samo jak w niniejszym postępowaniu. Biorąc pod uwagę to, iż oskarżony jest osobą głęboko zdemoralizowaną, wielokrotnie karaną, za przestępstwa przeciwko mieniu, należało uznać, że brak poszanowania dla prawa stanowi ugruntowaną linię życiową oskarżonego. W przypadku oskarżonego, biorąc pod uwagę jego dotychczasowy sposób życia, trudno jest mówić o wychowawczym celu kary, a prymat należy przyznać jej celowi represyjnemu i prewencji indywidualnej. Oskarżony wykazuje się tak głębokim i ugruntowanym brakiem poszanowania dla porządku prawnego, że społecznie pożądana jest jego izolacja w warunkach penitencjarnych. Brak jest przy tym możliwości postawienia wobec

oskarżonego jakiegokolwiek pozytywnej prognozy kryminologicznej pozwalającej na chociażby hipotetyczne przyjęcie, że nie popełni on ponownie przestępstwa, bowiem jego ugruntowaną linią życiową jest popełnianie przestępstw właśnie.

W tych okolicznościach Sąd uznał, że jedynie kara pozbawienia wolności podlegająca bezwzględnemu wykonaniu jest w stanie spełnić wobec I. J. (1) cele kary.

Oskarżony popełnił przypisany mu czyn w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jednakże zdaniem Sądu, nie było celowym orzeczenie wobec niego kary grzywny, albowiem stan majątkowy oskarżonego- okoliczność, że jest pozbawiony wolności i nie osiąga żadnych dochodów- prowadzi do przekonania, że nie będzie w stanie grzywny tej uiścić.

Zdaniem Sądu, celowym było orzeczenie wobec oskarżonego obowiązku naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody, poprzez zobowiązanie go do zapłaty na rzecz M. G. kwoty 62 złotych i na rzecz A. F. kwoty 315 złotych, albowiem jedynie Ci pokrzywdzeni nie skorzystali z programu ochrony Allegro.pl. (...) zatem orzec środek karny obowiązku naprawienia szkody w takiej właśnie wysokości na podstawie art. 46 § 1 kk. W stosunku do pozostałych pokrzywdzonych Allegro.pl dokonało zwrotu wpłaconych kwot łącznie z kosztami przesyłki.

Sąd zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych uznając, że jego długotrwałe pozbawienie wolności i niemożność osiągania przez ten czas dochodów uniemożliwia mu ich poniesienie. Sąd zasądził także na rzecz adwokata K. P. kwotę 1 176,00 zł, powiększoną o należny podatek od towarów i usług, tytułem wynagrodzenia za nieopłaconą obronę udzieloną oskarżonemu z urzędu.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji.